

WIADOMOSCI Z MIASTA I WIADOMOSCI RADIOWE

Nr. 72

Warszawa

7. IX. 1944 r. g. 12.00

MARSZ NA ZACHODZIE TRWA.

Londyn, 6. 9. g. 23.15. Wojska polskie przebyły w ciągu jednej doby prze-
strzeń 56 km. i wkroczyły do miasta YPRES na terenie Belgii.

Wojska kanadyjskie, operujące w północnej Francji, dotarły do wybrzeża
Kanału La Manche po obu stronach Calais i Boulogne.

W Belgii wojska brytyjskie, kontynuując oczyszczanie terenu z npla za-
jęły Gandawę. Równocześnie oddziały amerykańskie opanowały ważną twierdzę
Narur. Wysunięte oddziały brytyjskie posuwają się w dalszym ciągu w głąb
Hilandii i Luxemburga.

Korespondentów wojennych przy 3-ciej armii amerykańskiej gen. Pattona
obowiązuje nadal ścisła tajemnica wojskowa co do operacji na terenie ni-
emieckiego pogranicza. Potwierdza się jednak, że silne zmotoryzowane patro-
le sprzymierzonych penetrują teren położony poza granicą Niemiec na wschód
od Mozeli. W obecnej chwili ostatnia niemiecka linia obronna, "linia Zygfrida"
znajduje się pod nieustannym ogniem artylerii. Równocześnie olbrzymie
formacje bombowców dokonywują nalotów, przy czym używa się bomb 6-cio ton-
nowych.

Na południu Francji 19-ta armia niemiecka cofa się doliną Rodanu tak
szybki, że przez całą dobę sojusznicy utracili z nią kontakt bojowy.

Zgodnie z zapowiedzią dowództwa sprzymierzonych trwa bombardowanie za-
plecza linii obronnych npla. Donoszą, że bombowce amerykańskie zbombardo-
wały Kolonię i Würtzburg.

ROSIJANIE W WOŁOMINIE I OSTROLEŃCE.

Londyn, 7. 9. g. 3.20. Działalność ofensywna armii rosyjskiej w rejonie
na północny wschód od Warszawy w ciągu ostatnich dni przybrała na sile.
Armia dowodzona przez gen. Zacharowa sforsowała rzekę NAREW na dwóch odcin-
kach. W dniu wczorajszym wojska sowieckie zdobyły szturmem ważny punkt
strategiczny OSTROLEŃKĘ mimo silnej obrony Niemców, którzy sciągnęli po-
śpiesznie na teren ten nowe posiłki z innych odcinków frontu. Sukcesy ar-
mii gen. Zacharowa zagrażają niemieckiemu systemowi obronemu na południo-
wej granicy Prus Wschodnich, jak również Modlinowi, który stanowi ważną
twierdzę dla obrony Warszawy.

Wojska marsz. Rokossowskiego opanowały w dniu wczorajszym WOŁOMIN, któ-
ry jak przypominamy w ciągu ostatnich tygodni kilkakrotnie przechodził
z rąk do rąk. Według niesprawdzonych wiadomości wojska sowieckie kontynu-
ując swą działalność ofensywną posunęły się aż do Rembertowa. Ruchy wojsk
sowieckich na wschód od Warszawy dowodzą wzmożenia działalności ofensywnej
a wzięcie miast Wołomina i Rembertowa, przez które biegła główna linia
obronna Warszawy, oznaczałoby, że trwa walka o jej przełamanie.

W Rumunii wojska sowieckie zajęły miejscowość Turnu Severin nad Dunaj-
em i osiągnęły tym samym pogranicze jugosłowiańskie. Dhwila połączenia
się Rosjan z oddziałami jugosłowiańskimi marsz. Tito jest więc już bardzo
bliska. W każdym razie odwrót wojsk niemieckich z południowej Jugosławii
i Grecji jest już ostatecznie odcięty.

MEMORANDUM RZĄDU POLSKIEGO PRZEKAZANO POLSKIEMU KOMITETOWI WYZWOLENIA

W dniu wczorajszym radio doniosło, że memorandum Rządu Polskiego, któ-
re zostało w Moskwie około tygodnia, przekazane zostało przez Rząd sowiecki
t.zw. Narodowemu Komitetowi Wyzwolenia w Lublinie. Dla nas sytuacja taka
oznacza iż Moskwa w dalszym ciągu kontynuuje swą grę na zwłokę, nie prze-
biorając w żadnych środkach. Wiemy bowiem, że t.zw. Komitet z Lublina
jest w swej obecnej roli zupełnie niewłaściwy do brania udziału w rozmow-
ach, które rozpoczął premier Mikołajczyk ze Stalinem w czasie ostatniego
pobytu w Moskwie. Rola Komitetu, który puszcza się na tory polityki mię-
dzynarodowej w czasie trwania naszych walk w Warszawie, wygląda coraz
bardziej smutno.

Sprawozdawca militarny radia niemieckiego podaje, że czas jest by Niemcy powzięły radykalną decyzję co do swej sytuacji na zachodzie. Istnieją trzy możliwości: 1. Sciągnąć oddziały niemieckie z Francji z powrotem na teren Rzeszy, 2. Wygrać na czasie, jak długo się da, 3. Dążyć do stworzenia silnych pozycji obronnych, które pozwoliłyby Niemcom kontrofensywę. Co do ściągnięcia armii niemieckich z Francji na terenie której znajdują się rozproszone - to wy magać będzie olbrzymich wysiłków dowódców niemieckich. Warunkiem by udało się dowództwu to wycofanie koniecznym jest możliwie długa zwłoka w czasie. W każdym razie stwierdza się, że odwrót musi być przeprowadzony bez oglądania się na to czy da się osiągnąć chwilowe i przejściowe zwycięstwa, czy też nie.

KOMENTATOR RADIA BRYTYJSKIEGO O SYTUACJI.

Naczelnny redaktor działu europejskiego radia brytyjskiego stwierdza: Bitwa o Europę wygrana została przez sprzymierzonych z szybkością, która zadziwiła nas samych, a Niemców wprowadziła w osłupienie. Rozpoczęła się bitwa ostateczna - o Niemcy. Możliwym jest, że nastąpi pewna, krótka przerwa w intensywnych działaniach ofensywnych do czasu, kiedy armie sojusznicze nie zorganizują sobie baz i nie podciągną zaopatrzenia. Nie jest jednak wykluczonym, że gen. Eisenhower może będzie mógł rozwiązać to zagadnienie, używając portów w północno-zachodniej Europie opanowanych przez aliantów. Jeżeli sprawa zaopatrzenia będzie rozwiązana pomyślnie, to nie będzie żadnych przeszkód na drodze do ostatecznego zwycięstwa nad Niemcami - i to w najkrótszym czasie. Linia Zygfryda nie stanowi dla wojsk sprzymierzonych istotnej przeszkody. Była ona budowana w czasie kiedy stosowano były bomby 500-funtowe, a obecnie bomby ważą 10.000 funtów. Cały szereg nowych wynalazków w dziedzinie ataku również pozbawił linię Zygfryda swego dawnego znaczenia obronnego. W dalszym ciągu komentator stwierdził, że do obrony i utrzymania linii Zygfryda dowództwo niemieckie potrzebuje 60-ciu świeżych dywizyj, a tymczasem Niemcy dysponują zaledwie 12-ma dywizjami. W obecnej chwili Hitlerowi pozostało na terenie Rzeszy najwyżej 750.000 ludzi umundurowanych wszystkich kategorii. Większość z nich to personel administracyjny i niedostatecznie wyszkolony. Z całej tej liczby dałoby się może wybrać do 250.000 zdolnych do noszenia broni. Wobec takiej sytuacji narodowi niemieckiemu pozostaje tylko jedna droga wyjścia: kapitulacja.

Opinię powyższą uzupełnia sprawozdanie korespondenta amerykańskiego, który w roku 1939 zwiedził linię Zygfryda. Linia ta składa się z większej ilości zapór przeciwzołgowych oraz umocnionych gniazd oporu rozrzuconych w paśmie o szerokości 30 km. na prawym brzegu Renu. Bunkry te przeznaczone są dla dział polowych i przeciwpancernych, natomiast nie nadają się dla ciężkiej artylerii. Umiejscowione są one w ten sposób, że obstrzał z nich obejmuje wszystkie skrzyżowania dróg, kanałów i t.p. Jest prawie pewnym, że część dział z linii Zygfryda została przerzucona do obrony Wału Atlantyckiego, ale jest wątpliwym czy mogła być stamtąd wycofana, co siłę obronną linii znacznie osłabiło. Niemiecki system obronny może spełnić swe zadanie tylko w tym wypadku, o ile jest powiązany z dostateczną ilością sił pancernych. Wiadomym jest, że najlepsze dywizje pancerne zostały w północnej Francji kompletnie rozbite. Nawet w tym wypadku, gdyby Niemcy zdołali linię obronną obsadzić dostateczną ilością załogi, to stanowiłaby i tak system znacznie słabszy i łatwiejszy do przełamania, niż Wał Atlantycki, który był od niej później budowany.